

ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)

25. října 2005 *

Ve věci T-379/03,

Peek & Cloppenburg KG, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), původně zastoupená U. Hildebrandtem, poté P. Langem, P. Wilbertem a A. Aulerem, dále P. Langem, P. Wilbertem, A. Aulerem a J. Steinbergem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), původně zastoupenému D. Schennenem a G. Schneiderem, poté A. von Mühlendahl, D. Schennenem a G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 27. srpna 2003 (R 105/2002-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení Cloppenburg k zápisu jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý rozšířený senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová
a S. Papasavvas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. dubna 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 24. října 2000 žalobkyně podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.
- ² Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení Cloppenburg.

- 3 Zázpis byl požadován pro „služby v oblasti maloobchodní činnosti“, spadající do třídy 35 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 4 Rozhodnutím ze dne 20. prosince 2001 zamítla průzkumová referentka OHIM přihlášku k zápisu na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.
- 5 Dne 25. ledna 2002 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí průzkumové referentky v souladu s články 57 až 59 nařízení č. 40/94.
- 6 Rozhodnutím ze dne 27. srpna 2003 (dále jen „napadené rozhodnutí“), čtvrtý odvolací senát OHIM zamítl odvolání žalobkyně. Zastával v podstatě názor, že slovo „Cloppenburg“ označuje německé město v Dolním Sasku a že Landkreis Cloppenburg, územní obvod, kterému toto město propůjčilo svůj název, čítal v roce 2002 více než 152 000 obyvatel. Odvolací senát poznamenal, že v němčině je přípona „burg“ (hrad) vnímána jako označení místa, že města a kraje stejného významu jako Cloppenburg jsou pravidelně uváděny ve zprávách a předpovědích o počasí vysílaných po celém německém území a že odpovídající údaje jsou na dálničních ukazatelích a je možné je číst v průběhu cesty nebo zaslechnout při vysílání dopravních informací. Odvolací senát dodal, že název „Cloppenburg“ označuje umístění podniku poskytovatele služeb, a tedy místo, kde jsou služby v oblasti maloobchodní činnosti koncipovány a odkud jsou poskytovány. Odvolací senát z toho vyvodil, že konečný německý spotřebitel vnímá slovo „Cloppenburg“ jako označení zeměpisného původu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

7 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 17. listopadu 2003 žalobkyně podala tuto žalobu.

8 V žalobě žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

9 Dne 20. února 2004 předložil OHIM písemné vyjádření nazvané „vyjádření k žalobě“. V tomto vyjádření OHIM vysvětluje v bodě „návrhové žádání“:

„Cílem [OHIM] je podpořit návrhové žádání žalobkyně směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí. Tento přístup by však vedl [...] k uznání návrhu žalobkyně, a zbavil by tak [Soud] potřeby nutnosti rozhodnout. V této situaci se žalovaný domáhá, aby [Soud] rozhodl o žalobě s přihlédnutím k právní a skutkové argumentaci uplatněné účastníky řízení.

V tomto okamžiku se žalovaný vzdává možnosti formulovat konkrétní návrhové žádání.“

- 10 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Soud rozhodl zahájit ústní část řízení.
- 11 Po vyslechnutí účastníků řízení přidělil Soud věc druhému rozšířenému senátu.
- 12 OHIM při jednání potvrdil, že nenavrhuje zrušení napadeného rozhodnutí, ale ponechává řešení na úvaze Soudu.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

- 13 Žalobkyně vznáší na podporu své žaloby zejména žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.
- 14 Žalobkyně zaprvé uvádí, že výraz „Cloppenburg“ je příjmením často se vyskytujícím v Německu, neboť v telefonním seznamu je pod tímto jménem uvedeno více než 16 000 účastníků. Žalobkyně má přitom za to, že příjmení vykazují již ze své povahy rozlišovací způsobilost. V této souvislosti podotýká, že rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley (C-191/01 P, Recueil, s. I-12447) není v projednávaném případě relevantní. Na základě tohoto rozsudku je možné zamítnout zápis slovního označení, jestliže alespoň v jednom ze svých možných významů označuje vlastnost dotýčných výrobků. Jestliže je v oblasti obchodu hlavní význam jiný než označení zeměpisného místa, je zápis podle žalobkyně oprávněný.

- 15 Žalobkyně zadruhé poukazuje na skutečnost, že v němčině jsou zeměpisné údaje běžně doprovázeny slovy či příponami jako „aus Cloppenburg“ nebo „Cloppenburger...“ (z Cloppenburgu).
- 16 Žalobkyně se zatřetí domnívá, že OHIM neprokázal, že v současné době si relevantní veřejnost spojuje název „Cloppenburg“ se službami v oblasti maloobchodního prodeje ani že by bylo pravděpodobné, že by k vytvoření této spojitosti v budoucnu došlo.
- 17 Žalobkyně při jednání dodala, že napadené rozhodnutí není správně odůvodněno, neboť odvolací senát se omezil na odmítnutí argumentů uplatněných žalobkyní, aniž by je však nahradil vlastními argumenty.
- 18 OHIM má za to, že žaloba je opodstatněná z následujících důvodů. Zaprvé, odvolací senát neprokázal, že město Cloppenburg je známé cílové veřejnosti. Zadruhé, nic nenasvědčuje tomu, že Cloppenburg – město či Landkreis – je známý jako výrobní místo jakýchkoli výrobků. Zatřetí, odvolací senát neprokázal povědomí o Cloppenburgu jako o místu poskytování služeb mimo kraj. Ochranná známka Cloppenburg není tedy vnímána cílovým spotřebitelem, kterým je průměrný německý spotřebitel, jako známka složená výlučně z označení a údajů, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu označené poskytované služby nebo dále výrobků prodávaných v rámci služeb v oblasti maloobchodní činnosti.
- 19 OHIM dodává, že podle rozsudku Soudu ze dne 30. června 2004, GE Betz v. OHIM – Atofina Chemicals (BIOMATE) (T-107/02, Sb. rozh. s. II-1845), není OHIM

povinen navrhnout zamítnutí žaloby, ale může ponechat řešení na úvaze Soudu a uplatnit přitom všechny argumenty, které považuje za vhodné. Podle rozsudku Soudního dvora ze dne 12. října 2004, *Vedial v. OHIM* (C-106/03 P, Recueil, s. I-9573), potvrzujícího po opravném prostředku rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 2002, *Vedial v. OHIM – France Distribution (HUBERT)* (T-110/01, Recueil, s. II-5275), však OHIM nemůže v žádném případě změnit podmínky sporu. Tytéž zásady se použijí podle názoru OHIM na řízení týkající se absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu.

- 20 Krom toho OHIM vysvětluje, že v souladu s článkem 60 nařízení č. 40/94, věc postoupená odvolacímu senátu je odňata z pravomoci průzkumového referenta, který je vázán pokyny předsedy OHIM. Na základě čl. 131 odst. 2 téhož nařízení ve znění použitelném na projednávaný případ, mají odvolací senáty nezávislost, která brání OHIM vzít zpět napadené rozhodnutí nebo je nahradit rozhodnutím příznivým pro žalobkyni.
- 21 Žalobkyně se při jednání ztotožnila s názorem OHIM ohledně přípustnosti návrhového žádání posledně jmenovaného, přičemž však uvedla, že by upřednostnila, kdyby OHIM navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

K přípustnosti návrhového žádání OHIM

- 22 Co se týče procesního postavení OHIM, Soud rozhodl ohledně řízení týkajícího se rozhodnutí odvolacího senátu, který rozhodl ve věci námitkového řízení tak, že není-li OHIM aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu, nemůže po něm být naopak vyžadováno, aby systematicky hájil každé napadené rozhodnutí odvolacího senátu nebo aby povinně navrhoval, že každá žaloba proti takovému rozhodnutí má být zamítnuta (výše uvedený rozsudek *BIOMATE*, bod 34). Nic nebrání tomu, aby se OHIM připojil k návrhovému žádání žalobkyně, nebo aby řešení ponechal na úvaze Soudu a zároveň Soudu pro objasnění předložil

všechny argumenty, které považuje za vhodné (výše uvedený rozsudek BIOMATE, bod 36). OHIM naopak nemůže ve svém návrhovém žádání požadovat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v otázce, která nebyla vznesena v žalobě, nebo předložit důvody, které nebyly v žalobě obsaženy (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 12. října 2004, Vedral v. OHIM, bod 34).

23 Navíc nemůže označení OHIM jako žalovaného před Soudem v čl. 133 odst. 2 jednacího řádu Soudu změnit důsledky vyplývající ze struktury nařízení č. 40/94, pokud jde o odvolací senáty. Umožňuje nanejvýš upravit náhradu nákladů řízení v případě zrušení nebo změny napadeného rozhodnutí nezávisle na stanovisku OHIM před Soudem (výše uvedený rozsudek BIOMATE, bod 35).

24 Čtvrtá hlava jednacího řádu vymezuje úlohu OHIM jako žalovaného jednotně, aniž by rozlišovala řízení před odvolacím senátem zahrnující jiné účastníky řízení než žalobce před Soudem (dále jen „řízení *inter partes*“) od řízení, v nichž proti sobě stojí pouze žalobce a OHIM (dále jen „řízení *ex parte*“). Krom toho znění článku 63 nařízení č. 40/94 neobsahuje žádné rozlišení, podle něž by řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, bylo řízením *inter partes* nebo řízením *ex parte*. Z toho vyplývá, že výše uvedená judikatura, vyvozená v rámci řízení *inter partes*, je použitelná na řízení *ex parte*.

25 Ačkoliv v projednávaném případě OHIM výslovně odmítl navrhnout zrušení napadeného rozhodnutí a ponechal řešení na úvaze Soudu, je třeba konstatovat, že

OHIM uvedl výhradně argumenty na podporu žalobního důvodu žalobkyně vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. OHIM tak jasně vyjádřil svou vůli podpořit návrhové žádání a žalobní důvod předložené žalobkyní.

26 Za těchto okolností je třeba změnit kvalifikaci návrhového žádání OHIM a mít za to, že OHIM v podstatě navrhuje, aby bylo vyhověno návrhovému žádání žalobkyně.

27 Z bodů 22 až 24 výše vyplývá, že návrhové žádání, kterým se OHIM připojuje k návrhu žalobkyně na zrušení rozhodnutí, musí být prohlášeno za přípustné, neboť toto návrhové žádání a argumenty předložené na jeho podporu nepřesahují rámec návrhového žádání a žalobních důvodů předložených žalobkyní.

28 Pokud jde o to, zda-li může shoda návrhových žádání a argumentů účastníků řízení zbavit v projednávání případě Soud povinnosti rozhodnout o meritu žaloby, jak tvrdil OHIM, je třeba podotknout, že přestože existuje shoda argumentů účastníků řízení ohledně merita věci, nepozbyla žaloba svůj předmět. Navzdory dohodě mezi účastníky řízení nebylo totiž napadené rozhodnutí ani změněno, ani vzato zpět, neboť OHIM neměl pravomoc takto učinit ani neměl pravomoc udělovat v tomto smyslu příkazy odvolacím senátům, jejichž nezávislost je zakotvena v čl. 131 odst. 2 nařízení č. 40/94, ve znění použitelném do 9. března 2004, nyní v aktuálním znění čl. 131 odst. 4. Z toho vyplývá, že v zájmu žalobkyně zůstává dosažení zrušení tohoto rozhodnutí.

29 Z výše uvedeného vyplývá, že shoda návrhových žádání a argumentů účastníků řízení nezprošťuje Soud povinnosti zkoumat legalitu napadeného rozhodnutí s ohledem na žalobní důvody uvedené v návrhu na zahájení řízení.

K věci samé

- 30 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností“.
- 31 Krom toho čl. 7 odst. 2 téhož nařízení stanoví, že „[o]dstavec 1 se použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Společenství“.
- 32 Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby označení nebo údaje, které popisují kategorie výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být volně všemi užívány. Toto ustanovení brání tedy tomu, aby taková označení nebo údaje byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, Recueil, s. I-2779, bod 25).
- 33 Pokud se jedná konkrétně o označení nebo údaje, které mohou sloužit k označení zeměpisného původu kategorií výrobků, pro které je zápis ochranné známky požadován, zejména zeměpisné názvy, existuje obecný zájem na zachování jejich dostupnosti zejména z důvodu jejich schopnosti nejen případně odhalit jakost a další vlastnosti dotyčných kategorií výrobků nebo služeb, ale rovněž různě ovlivnit preference spotřebitelů například tím, že spojí výrobky nebo služby s místem, které může vyvolat pozitivní pocity (viz obdobně výše uvedený rozsudek Windsurfing Chiemsee, bod 26).

34 Krom toho je třeba uvést, že je jednak vyloučen zápis zeměpisných názvů jako ochranných známek, pokud tyto názvy označují určitá zeměpisná místa, která jsou již proslulá nebo známá v souvislosti s dotýcnou kategorií výrobků nebo služeb, a která tedy vykazují spojitost s těmito výrobky nebo službami pro zúčastněné kruhy, a jednak je vyloučen zápis zeměpisných názvů, které mohou být užívány podniky a které musejí zůstat rovněž dostupné pro tyto podniky jako označení zeměpisného původu dotýcné kategorie výrobků nebo služeb (viz obdobně výše uvedený rozsudek Windsurfing Chiemsee, body 29 a 30).

35 V tomto ohledu je namístě podotknout, že zákonodárce Společenství odchýlně od čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 stanovil možnost zapsat označení, která mohou sloužit k označení zeměpisného původu, jako kolektivní ochrannou známku, v souladu s čl. 64 odst. 2 uvedeného nařízení, a pro některé výrobky, splňují-li nezbytné podmínky, jako chráněná zeměpisná označení nebo označení původu v rámci ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13 s. 4).

36 Je však třeba uvést, že čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 v zásadě nebrání zápisu zeměpisných názvů, které nejsou zúčastněným kruhům známy nebo nejsou alespoň známy jako označení zeměpisného místa nebo dále názvů, u kterých není z důvodu vlastností označeného místa pravděpodobné, že by zúčastněné kruhy mohlo napadnout, že dotčená kategorie výrobků nebo služeb pochází z tohoto místa nebo že je v něm koncipovaná (viz obdobně výše uvedený rozsudek Windsurfing Chiemsee, bod 33).

- ³⁷ S ohledem na výše uvedené může být posouzení popisné povahy označení provedeno pouze jednak ve vztahu k dotčeným výrobkům nebo službám a jednak ve vztahu k jeho pochopení relevantní veřejností [rozsudek Soudu ze dne 15. října 2003, Nordmilch v. OHIM (OLDENBURGER), T-295/01, Recueil, s. II-4365, body 27 až 34].
- ³⁸ OHIM je při tomto posouzení povinen prokázat, že zeměpisný název je známý zúčastněným kruhům jako označení místa. Navíc je třeba, aby dotčený název vykazoval v současnosti u zúčastněných kruhů spojitost s kategorií požadovaných výrobků nebo služeb, nebo aby bylo rozumné očekávat, že takový název by mohl v očích této veřejnosti označovat zeměpisný původ uvedené kategorie výrobků nebo služeb. V rámci tohoto přezkumu je třeba konkrétněji zohlednit více či méně velké povědomí zúčastněných kruhů o dotčeném zeměpisném názvu, jakož i vlastnosti místa označeného tímto názvem a vlastnosti dotčené kategorie výrobků nebo služeb (viz obdobně výše uvedený rozsudek Windsurfing Chiemsee, bod 37 a bod 1 výroku).
- ³⁹ Přezkum Soudu se v projednávaném případě musí omezit na otázku, zdali se přihlašované označení skládá pro relevantní veřejnost v Německu výhradně z údaje, který může sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu označených služeb. v tomto ohledu je nesporné, že „Cloppenburg“ je název města v Dolním Sasku, které čítá přibližně 30 000 obyvatel.
- ⁴⁰ Žalobkyně krom toho nezpochybňovala, že relevantní veřejnost, tedy průměrného spotřebitele „služeb v oblasti maloobchodní činnosti“ představuje průměrný německý spotřebitel.

41 Co se týče posouzení popisné povahy označení Cloppenburg, je třeba zaprvé konstatovat, že ne všechny důvody podané v napadeném rozhodnutí, které mají prokázat, že průměrný spotřebitel v Německu zná toto označení jako zeměpisné místo, jsou přesvědčivé.

42 Zaprvé, odpovídá-li slovo s příponou „burg“ často zeměpisnému místu, nemůže být tato přípona sama o sobě dostatečná k prokázání toho, že spotřebitel rozpozná ve slově „Cloppenburg“ označení určitého města. Tato přípona totiž existuje také u příjmení a smyšlených slov.

43 Zadruhé, není přesvědčivé tvrzení odvolacího senátu, že města a kraje velikosti srovnatelné s Cloppenburgem jsou pravidelně uváděny ve zprávách a předpovědích o počasí vysílaných po celém německém území. Předpovědi počasí vysílané po celém německém území užívají běžně jako orientační body jak velká města, jako je Hamburk, Hannover, Düsseldorf, Kolín nad Rýnem, Berlín, Frankfurt nad Mohanem, Stuttgart nebo Mnichov, tak hory a velké řeky. Město stejného významu, jako je Cloppenburg, se v nich objevuje pouze výjimečně.

44 Zatřetí, ačkoli město Cloppenburg může být uváděno na ukazatelích na dálnicích či spolkových silnicích a zmiňováno v dopravních informacích, nemění to nic na skutečnosti, že jsou tyto údaje určeny místní veřejnosti. Směry uvedené na dálničních ukazatelích po celém území Spolkové republiky Německo se jednak omezují pouze na velká města, jejichž poloha je známa, jako jsou města uvedená v předcházejícím bodě. Zmínka o městě Cloppenburg se objevuje pouze v kraji, který jej obklopuje, a je proto určena veřejnosti, která se chystá vydat do tohoto kraje nebo tohoto města. Totéž posouzení platí krom toho pro dopravní informace, které

pozorně sleduje pouze veřejnost, pro kterou má dopravní situace v tomto kraji aktuální význam.

45 Konečně odvolací senát neuvedl žádnou zajímavost nebo hospodářskou činnost, díky které by bylo město Cloppenburg známé spotřebitelům na celém německém území.

46 Soud nemusí rozhodovat o otázce, zdali zná relevantní veřejnost město Cloppenburg jako zeměpisné místo. V každém případě je třeba z důvodu nevýznamné velikosti tohoto města mít za to, že za předpokladu, že jej německý spotřebitel vůbec zná, musí být povědomí o tomto městě kvalifikováno jako nepatrné nebo nanejvýš průměrné.

47 Zadruhé je třeba podotknout, že odvolací senát neprokázal z právního hlediska dostatečným způsobem, že v očích dotyčné veřejnosti existuje spojitost mezi městem nebo krajem Cloppenburg a kategorií dotyčných služeb, nebo, že je rozumné očekávat, že slovo „Cloppenburg“ by mohlo v očích této veřejnosti označovat zeměpisný původ dotčené kategorie služeb.

48 Napadené rozhodnutí pouze vysvětluje, že pro uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 je dostatečné, že se spotřebitel může domnívat, že slovo „Cloppenburg“ označuje místo, kde byly služby v oblasti maloobchodní činnosti koncipovány a odkud jsou poskytovány, aniž by však uvádělo, do jaké míry je tato podmínka v projednávaném případě splněna. Odvolací senát se v podstatě omezil na úsudek, že německá veřejnost považuje slovo „Cloppenburg“ za název města v Dolním Sasku.

49 I kdyby relevantní veřejnost znala město Cloppenburg, nevyplývá z toho však automaticky, že označení může sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu. Za účelem přezkumu toho, zda jsou podmínky použití absolutního důvodu pro zamítnutí dotčeného zápisu splněny, je třeba přihlídnout ke všem relevantním okolnostem, jako je povaha označených výrobků nebo služeb, významné či méně významné dobré jméno dotčeného zeměpisného místa, zejména v dotčené hospodářské oblasti, a větší či menší povědomí dotčené veřejnosti o tomto místě, zvyklosti v oblasti dotčené činnosti a otázka, do jaké míry může být zeměpisný původ dotčených výrobků nebo služeb relevantní pro zúčastněné kruhy, za účelem posouzení jakosti a jiných vlastností dotčených výrobků nebo služeb.

50 V projednávaném případě má relevantní veřejnost o městě Cloppenburg nepatrné nebo nanejvýš průměrné povědomí. Jednak jde o malé město. Krom toho odvolací senát neuvedl žádnou kategorii výrobků nebo služeb, u které dosáhlo toto město dobrého jména jako výrobní místo nebo místo poskytování služeb. Odvolací senát navíc neprokázal, že je v oblasti obchodu běžné označovat zeměpisný původ služeb v oblasti maloobchodní činnosti. Krom toho, zeměpisný původ takových služeb není běžně považován při posuzování jakosti nebo vlastností těchto služeb za relevantní.

51 Za těchto okolností nevykazuje v současné době město Cloppenburg v očích dotčené veřejnosti spojitost s uvedenou kategorií služeb a není rozumné očekávat, že dotčené označení by v budoucnu mohlo označovat zeměpisný původ těchto služeb.

52 Z toho vyplývá, že odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení při použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. Je tedy namístě vyhovět žalobnímu

důvodu vycházejícímu z porušení tohoto ustanovení, aniž by bylo nutné, aby se Soud vyjádřil k ostatním argumentům předloženým žalobkyní nebo k případnému nedostatku odůvodnění.

K nákladům řízení

- 53 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a OHIM neměl ve věci úspěch, je namístě posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení bez ohledu na změnu kvalifikace návrhového žádání OHIM uvedenou v bodě 26 výše.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. srpna 2003 (R 105/2002-4) se zrušuje.**

2) Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. října 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung